

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj

Številka: 801-01/13-52/
Ljubljana, 5. 4. 2013

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je, na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10), sprejela naslednje

P O R O Č I L O

k Pobudi državnega svetnika Matjaža Švagana glede osnutka Uredbe o spremembi Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 2. seji 3. aprila 2013 obravnavala Pobudo državnega svetnika Matjaža Švagana glede osnutka Uredbe o spremembi Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja in jo podprla ter na podlagi razprave sprejela naslednja

s k l e p a:

1. Komisija podpira pripombe Občine Zagorje ob Savi k osnutku Uredbe o spremembi Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, objavljene 20. 2. 2013, in Ministrstvu za kmetijstvo in okolje predlaga, da jih ponovno preuči in upošteva.
2. Komisija poziva Ministrstvo za kmetijstvo in okolje, da javno razpravo o osnutku Uredbe o spremembi Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja podaljša in opravi širšo razpravo z občinami, okoljskimi nevladnimi organizacijami in zainteresirano javnostjo ter jim da enako možnost sodelovanja, kot so jo imeli pred pripravo osnutka navedene uredbe zainteresirani gospodarski subjekti.

Obrazložitev:

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 2. seji 3. aprila 2013 obravnavala pobudo župana Občine Zagorje ob Savi in državnega svetnika Matjaža Švagana glede osnutka Uredbe o spremembi Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (v nadaljevanju: osnutka uredbe) ter se seznanila s stališčem Ministrstva za kmetijstvo in okolje ter društva za naravovarstvo in okoljevarstvo Eko krog.

Predstavnik Ministrstva za kmetijstvo in okolje je člane komisije seznanil, da je Uredba, ki se nanaša na problematiko kakovosti zunanjskega zraka, leta 2007 glede

kakovosti zunanjega zraka v industrijskih objektih uveljavila pravni režim, za katerega se je predvidevalo, da bo dosegal evropske rezultate. Ob uveljavitvi uredbe pristojno ministrstvo še ni imelo podatkov oziroma analiz in študij, ki bi pokazale, kdo in na kakšen način prispeva k onesnaževanju zraka, tekom izvajanja uredbe pa se je pokazalo, da je strogi pravni režim v Sloveniji težko izvesti. Uredba je takrat predvidevala pripravo programov ukrepov oziroma načrtov za kakovost zraka, ki pa se niso pravočasno sprejeli in je zato ostal v veljavi le strog režim omejevanja emisij snovi v zrak. Po besedah predstavnika Ministrstva za kmetijstvo in okolje imajo v Sloveniji t.i. IPPC dovoljenja praktično vsi IPPC zavezanci, razen Lafarge Cement, d. o. o., in še kakšen center za ravnanje z odpadki, zaradi česar je Slovenija v predhodnem postopku prejela tudi uradni opomin Evropske komisije zaradi neizvršitve sodbe Sodišča EU zaradi nepravočasne izdaje vseh IPPC dovoljenj. S predlaganim osnutkom uredbe se želi obstoječim obratom omogočiti, da v okviru obstoječih načrtov pridobijo še več podatkov in v okviru njih urejajo zadeve. Da okoljevarstvena dovoljenja ne bi postala pravno sporna, je treba za obstoječe naprave uvesti dodatni pravni režim, ki bi bil začasen in predstavlja kompromis.

Komisija ugotavlja, da je Ministrstvo za kmetijstvo in okolje pred pripravo osnutka uredbe opravilo razpravo s predstavniki industrijskih obratov in Gospodarske zbornice Slovenije, ki so imeli možnost podajanja pripomb, medtem ko te možnosti niso imele prizadete občine in okoljske organizacije. Tak način dela pristojnega ministrstva nakazuje, da je sprememba uredbe pripravljena na pobudo industrijskih onesnaževalcev in sledi le njihovim interesom. Komisija je bila seznanjena, da je bil z Ministrstvom za kmetijstvo in okolje sprejet dogovor, da bo pred javno objavo osnutka uredbe opravljena javna razprava v Zasavju, vendar je ministrstvo na svoji spletni strani 20. 2. 2013 objavilo osnutek uredbe brez prej dogovorjene javne razprave v lokalnem okolju. Komisija je bila tudi seznanjena, da je Občina Zagorje ob Savi posredovalo pripombe na Ministrstvo za kmetijstvo in okolje, ki pa se do njih sploh ni opredelilo.

Sprejem osnutka uredbe v predlagani vsebini bi imel škodljive posledice za zdravje ljudi in okolja na območju Zasavja in v širšem slovenskem prostoru, saj bi okoli 27 obstoječih industrijskih obratov dobilo možnost, da pridobijo okoljevarstveno dovoljenje, čeprav ne izpolnjujejo pogojev za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja po veljavni Uredbi o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Ur. l. RS, št. 31/07, 70/08 in 61/09; v nadaljevanju: uredba). Na ta način se postavlja v neenakopraven položaj tudi gospodarske subjekte, ki so morali za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja izpolniti vse okoljevarstvene zahteve in pogoje, kar je imelo tudi finančne posledice.

Osnutek uredbe se osredotoča na posamezne objekte v okolju, medtem ko zanemarja oziroma ne upošteva vplivov ostalih industrijskih obratov v istem okolju, saj za obstoječe naprave ne bi več veljalo, da je naprava škodljiva na zdravje ljudi, če njene emisije snovi skupaj z emisijami snovi iz drugih naprav povzročajo preseganje mejnih in ciljnih vrednosti kakovosti zunanjega zraka (četrty odstavek novega 10. a člena osnutke uredbe ne vključuje druge alineje 1. točke drugega odstavka 5. člena veljavne uredbe, ki določa, kdaj je naprava zdravju škodljiva).

Če bi sprejeli osnutek uredbe v predlagani vsebini, bi to pomenilo povečanje emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja in posledično zastrupljanje okolja

(zemlja, hrana, zdravje ljudi), kar je nesprejemljivo. Po mnenju komisije je tako ravnanje Ministrstva za kmetijstvo in okolje neodgovorno, tudi zaradi neodzivnosti na pripombe lokalnega okolja. Komisija se strinja, da bi moralo Ministrstvo za kmetijstvo in okolje skrbeti za zasledovanje ciljev varstva okolja in posledično varovanja zdravja ljudi in ne na račun interesov kapitala te vidike zanemariti.

Komisija izpostavlja, da Uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja iz leta 2007 ureja strog način omejevanja emisij snovi, vendar kakovost zraka v Sloveniji kljub temu ni v skladu z evropsko zakonodajo. Komisija namreč ugotavlja, da je Slovenija prejela tudi uradni opomin Evropske komisije zaradi nesprejetih ustreznih ukrepov za izpolnitev obveznosti Direktive o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo, med drugim še ni sprejet načrt za kakovost zraka na območju Zasavja.

* * *

Konkretna pripomba Občine Zagorje ob Savi k osnutku uredbe:

V novem 10. a členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

» (1) Za nove in za obstoječe naprave se v okoljevarstvenem dovoljenju določijo največji urni prostorninski pretoki odpadnih plinov za vsak odvodnik posebej in največji urni masni pretoki za snovi iz priloge 5 te uredbe in za snovi iz 21. do 29. člena te uredbe, ki so ugotovljeni v odpadnih plinih iz obstoječe naprave za celo obstoječo napravo skupaj.«

V novem 10. a členu se drugi odstavek črta.

* * *

Sekretarka
Meta Štembal, l.r.

Podpredsednik
Alojz Glavač, l.r.

Priloga:
- pobuda državnega svetnika Matjaža Švagana